

۱۴۷ - ای بندگان الهی

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۱۴۷ - ای بندگان الهی

ای بندگان الهی، شکر خدا را که بنور هدی مهتدی شدید و منجذب بنفحات قدس از ملأ اعلیٰ، پرده اوهام دریدید و بساط جهل و عمی پچیدید و بنفحه مشکبار از گلشن اسرار مشام معطر نمودید از اهریمنان بریدید و به یزدان پیوستید و حضرت رحمان پرستیدید بعد از محرومی هزاران سال محرم راز گشتید و بعد از گمراهی مدتی مدیده به شاهراه هدایت راه یافتید این بدرقه عنایت بود و صرف موهبت ذلک من فضل الله یؤتیہ من یشاء و یخص برحمته من یشاء و یهدی من یشاء إلی صراطٍ مستقیم. هر بخششی و موهبتی شاید بسعی و کوشش انسان حاصل گردد ولی موهبت هدایت صرف فضل است لهذا باید شب و روز بدرگاه احدیت شکر و حمد نمائید که الحمد لله بجنّت نعیم پی بردید و از عین تسنیم نوشیدید از فضل موفور بهره و نصیب بردید و از این الأبرار یشربون من کأس کان مزاجها کافوراً بهره یافتید. حال بشکرانه خداوند یگانه بر اعمال مبروره قیام نمائید و با عالمیان دوست مهربان شوید بخدمت نوع بشر پردازید و محبت عالم انسانی مبعوث گردید بیگانه را خویش بینید و اغیار را یار شمردید بدخواه را خیر خواه دانید و پرگاه را بی گناه شمردید عدوّ عنود را محبّ و دود دانید و ظلوم جهول را باوج قبول در آرید. یعنی دشمنان را مانند دوستان بنوازید و بانتقام پردازید کسی را میازارید و خاطری مرنجانید بلکه هر دردی را درمان گردید و هر زحمی را مرهمی شایان و رایگان شوید مظاهر رحمت پروردگار باشید و مطالع نور موهبت کردگار.

ORIGINAL

AUDIO